

“อะตอม”

ชี้คำสอนให้

“คิดเป็น – สู้ปัญหาได้”

ตรีเพชร ดาทอง (อะตอม)

เยาวชน ต.หนองอียอ จ.สุรินทร์

"อะตอม – ดรีเพ็ชร์ ดาทอง" อายุ 15 ปี เรียนอยู่มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองอียอวิทยา หนึ่งในเยาวชนในระบบจากตำบลหนองอียอ ที่มาร่วมเรียนรู้ในค่ายพัฒนาศักยภาพและสร้างเครือข่ายเยาวชนทั้งในและนอกระบบการศึกษา 25 อบท. จังหวัดสุรินทร์ (ภายใต้การดำเนินโครงการพัฒนาเยาวชนในชุมชนท้องถิ่น 4 ภาค) สนับสนุนโดยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น , กสศ. , สถาบันยุวโพธิชน , สกสว. , ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด(มหาชน) และมูลนิธิสยามกัมมาจล เมื่อวันที่ 1- 21 ตุลาคม 2562 ณ หน่วยอนุรักษ์และจัดการต้นน้ำห้วยสามสบ ต.ศรีสะเกษ อ.น่าน้อย จ.น่าน ซึ่งเสร็จสิ้นไปเรียบร้อยแล้ว "อะตอม" ได้ร่วมสะท้อนการเรียนรู้ได้อย่างน่าสนใจว่า..

- **ทำไมถึงมาเข้าค่ายในครั้งนี้**

“พี่เลี้ยงบอกว่าชวนให้มาเข้าค่ายที่ศูนย์อนุรักษ์ป่าฯ ผมเป็นคนที่ชอบป่า ชอบอะไรที่ผจญภัย ก็คิดว่าเขาจะพาไปอยู่ในป่า มันเป็นตัวเรา แต่พี่เขาบอกว่าค่ายนี้ เลือกเฉพาะเด็กนอกระบบ ก็คิดว่าไม่มาก็ได้ แต่ที่ไปๆ มาๆ พี่เขาก็ให้มา ในโรงเรียน ชวนๆ กันมาได้ 7 คนสมัครใจมาทั้งหมดครับ”

- **ความคาดหวังก่อนเข้าค่าย**

“ความคาดหวังของผม อยากได้แนวทางในการดำเนินชีวิตครับ เช่น ทำอย่างไรจะอยู่ร่วมกับสังคมเขาได้ ทำอย่างไรจะมีคนชอบเรา รักเรา มากกว่าคนที่เกลียดเรา ที่อยากเรียนรู้เรื่องนี้เพราะจะทำให้เราอยู่ง่าย อยู่ในสังคมได้ง่ายปลอดภัย ที่โรงเรียนก็อยู่ยาก เข้าใจว่าวัยรุ่นใหม่ครับ เจอหน้ากันแบบทำอะไรไม่ถูกกัน ก็จะเขม่นกัน ผมก็เป็นแบบนั้นครับ อริเยอะอยู่ครับ มีเพื่อนที่เวลาเรามี เขาก็จะอยู่กับเรา เวลาเราไม่มี เขาก็จะไม่อยู่กับเรา

- **สิ่งที่ได้เรียนรู้จากค่ายนี้**

“การมาเข้าค่ายครั้งนี้ ผมก็ได้เพื่อนแท้เยอะเลยครับ แม้ว่าเขาจะเป็นรุ่นพี่ **ผมได้มารู้วิธีการอยู่ร่วมกับคนอื่น แต่ก่อนผมคิดว่าคนอื่นต้องเข้ามาหาเรา เราต้องรอที่จะรับเขาเป็นเพื่อน แต่ความจริงคือเราต้องเข้าหาเขาด้วย ต้องเข้าใจกัน** ไม่อย่างนั้นมันอยู่กันได้ไม่นาน นี่คือนสิ่งที่ผมเรียนรู้ ก็จะเอาไปใช้แน่นอนครับ”

- **ความรู้ที่เราได้จากในค่าย**

“**การตีความสิ่งต่างๆ ที่เราทำ** เช่น กิจกรรมการเล่นต่างๆ ที่เขาพาเราทำ พาเราปฏิบัติ แล้วเราก็มาตีความเป็นแบบทำไมเราถึงทำได้ ทำไมเราถึงทำไม่ได้ (กิจกรรมถอดบทเรียน)

- **กิจกรรมที่ชอบในค่ายนี้**

“**กิจกรรมนอนป่า (นิเวศวิทยาเชิงลึก) กิจกรรมแม่น้ำพิษ และกิจกรรมตีบอล ที่ชอบกิจกรรมแม่น้ำพิษ** เพราะว่ามันดูเหมือนง่ายนะครับ แต่ที่ผมเคยเล่นมามันง่ายมาก ดูเหมือนง่าย แต่อันนี้มันยาก แผ่นใหญ่ก็จริง แต่ว่าคนเยอะมาก แผ่นใหญ่แต่เขาให้มาน้อย เส้นชัยก็ไกล กว่าที่จะทำได้ก็หลายรอบนะครับ **ทดสอบความสามัคคีของเรา กิจกรรมนี้ทำให้ได้เพื่อนใหม่** เกาะกันไม่รู้จักกันหรอกครับ เกาะกันไว้ก่อน ที่แรกก็ไม่ค่อยอยากจะคุยกัน ไม่รู้จัก แต่เขาหักเรา เขาถามเราว่าชื่ออะไร เราก็บอกไป เขาก็ตอบเรา เราก็ถามคืนครับ **ชอบกิจกรรมนี้เพราะมันดูท้าทายเราและได้เพื่อนใหม่ เป็นจุดเริ่มต้นครับ**

กิจกรรมตีบอล ชอบเพราะมันยากมากครับ มันทดสอบ เห็นชัดเจนเลยว่าใครมีความอดทนจริงๆ ใครที่อดทนจริงๆ ถ้าไม่อดทนจริงๆ จะอยู่ไม่ได้ คนออกไปจากวงเยอะมาก เพราะว่าอยู่ไม่ได้ มันยากเกินไป วิเคราะห์

ตัวเองตอนตีบอล ผมเป็นคนขี้เกรงใจครับ ถ้าบอลไม่มาหาผมตรงๆ ผมไม่ตีครับ ผมกลัวทำอะไรไปแล้วเขาว่าเรา ก็ได้เรียนรู้ว่ามันไม่ได้โหดร้ายขนาดนั้นหรอกครับ ตอนตีบอล ผมพลาดเยอะมาก แล้วพี่แกก็ไม่ได้ว่าอะไร แกว่าไม่เป็นไรๆ **แค่ตีบอล ก็ได้เรื่องสมาธิ และมองโลกในแง่ดีบ้าง เพราะผมเป็นคนมองโลกในแง่ร้าย**

กิจกรรมนอนป่า ทำให้ผมหายกลัวครับ สิ่งที่ทำให้พวกเราหายกลัวคือชินกับบรรยากาศแล้ว ไปแรกๆ ก็จะมองซ้ายมองขวามือแต่ป่า เสียงไม้ไผ่สีกัน มันก็น่ากลัวครับ ดูหนังผีมันก็เป็นแบบนี้ ที่นี้พี่เขาก็พูดให้ฟังว่ามันเป็นแค่เสียงไม้ไผ่ก่อนไปพี่ก็บอกว่ามันอยู่ที่จินตนาการของเรา ได้ยินเสียง เห็นอะไร มันเป็นจินตนาการของเรา ผมก็เลยคิดว่าผมคิดไปเอง ที่แรกก็กลัว คิดไปเองไม่ได้หรอก เจอครั้งแรกก็กลัวกันทั้งนั้น แต่พอนั่งฟังไปสักพัก มันก็เหมือนบ้านเราปกติ เหมือนนั่งหน้าบ้าน มีเสียงลมพัดตามปกติ พอชินแล้วก็อยู่ได้ครับ

- **การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น**

“การเปลี่ยนแปลงของผม ก็มีบ้างครับ **เรื่องการคิดครับ คิดเป็น แต่ก่อนเจออะไร เจอปัญหาหนิดๆ หน่อยๆ ผมก็จะถอย ไม่ค่อยอยากจะสู้ รู้สึกว่าเหนื่อย มาค่ายนี้เขาบอกให้เราสู้ สู้ทุกเรื่อง ไม่ว่าจะปัญหานั้นจะเล็กหรือใหญ่ ทุกอย่างมันสู้ได้หมด เรื่องเล็กเรื่องใหญ่ ยกตัวอย่างเรื่องการสอบ ที่ผมบอกว่าทุกปัญหามีทางออก คนส่วนมากเจอข้อสอบโจทย์ยาวๆ เขาจะกา**

มีวุ่นๆใหม่ ผมก็เป็นคนแบบนั้นนะ ชี้เกี่ยจอ่าน มันเหนื่อย แต่พอมาค่ายทำให้ผมคิดว่าเมื่อกลับไป จะทำให้เราพยายามอ่าน ไม่เข้าใจก็อ่านใหม่ จนกว่าจะเข้าใจ

อีกเรื่องที่**เปลี่ยนแปลงคือการปรับตัว** ผมมาแรกๆ ไม่รู้จักใครเลย เจอหน้าใครคือมองหน้าไว้ก่อนแล้ว ไม่ชอบใครคือมองหน้าจำชื่อไว้ แต่ผมคิดว่าเขาเป็นพี่อยู่นอกระบบ ผมเรียนอยู่ในระบบ ผมก็อาจจะเข้ากันไม่ได้ เพราะว่าเขาเป็นรุ่นพี่ นอกกระบวนด้วย ผมกลัวเขาจะมาทำร้ายผมตอนไหนผมก็กลัว ไว้ก่อน จำชื่อไว้ก่อน แต่พอจะไปประมาณ 8 - 9 วัน ก็เริ่มสนิทกัน ก็อยู่ด้วยกันได้ มีความสุข”

● ความรู้สึกกับเพื่อนนอกกระบวน

“ผมก็ว่าเขาไม่ได้โหดร้ายขนาดนั้นหรอกครับ ไม่ใช่ว่าเขาชี้เกี่ยจเรียนแล้วออกผมลองถามทุกคนดูแล้ว ทุกคนมีปัญหา เช่น พี่คนหนึ่ง **คนอาจคิดว่าเขาชี้เกี่ยจเรียน เขาเกเร แล้วเขาออกเรียน แต่จริงๆ เขามีปัญหาครอบครัว พ่อไม่ให้เรียนบ้าง แม่ไม่ให้ไปเรียนบ้าง เพราะว่าค่าใช้จ่ายมันเยอะ**”

● หลังกลับไป อบต.หนองฮีจะให้ทำอะไร

“ผมว่าเขาน่าจะให้ผมไปนำเสนอว่าอบรมแล้วได้อะไรกลับไปบ้าง ได้เรียนรู้อะไรบ้าง แล้วก็ไปบอกคนอื่นบ้าง คนที่อยู่นอกกระบวน เรื่องที่เขาไปพูด ก็เรื่อง

ปัญหาของเพื่อนนอกกระบวน (ไม่ได้เรียน) ที่ค่ายนี้ได้คุยกับเพื่อน ๆ พี่ ๆ หลายคนก็ทำให้รู้ปัญหา จะได้เอาไปเป็นแนวทางให้เพื่อน ๆ ที่โรงเรียนได้ เพื่อนบางคนที่มีปัญหาครอบครัวไม่ได้เรียนก็จะไปบอกเขาว่าครอบครัวเรียนสัก 1-2 ปีก็ไม่เป็นไร บางคนคิดว่าการครอบครัวมันน่าอาย แต่ความจริงมันภูมิใจนะครับ ครอบครัวไปเพราะปัญหาครอบครัว หรือปัญหาส่วนตัว **แล้วเราคิดได้ เปลี่ยนแปลงตัวเองได้ แล้วเข้าไปเรียนใหม่ แก่ตัวได้ มันไม่มีหรอกกฎหมายที่ไม่ให้เรียน”**

● ก่อนหน้าที่มีบทบาทอะไรในชุมชน

“ผมอยู่สภาเด็กและเยาวชนครับ ได้ทำงานในชุมชน พี่ๆ เขาพาลงพื้นที่ครับ ทุกหมู่บ้านในตำบล ให้หาข้อมูลครับ เขาจะหาคนที่ครอบครัวไม่ได้เรียนหรือกำลังเรียนอยู่ เป็นตัวแทนของแต่ละหมู่บ้าน เขาเห็นอยู่บ้านไม่ได้ทำอะไร บางคนไม่ได้เรียน บางคนไปทำงาน บางคนอยู่บ้านกับพ่อกับแม่ไม่มีงานทำ เขาก็จะชวนมาทำงานด้วยกัน ทำงานกับสภาเด็กฯ ทำงานกับ อบต.ให้ชุมชนร่วมพัฒนา บทบาทของผมก็ไปชักชวนรุ่นพี่ที่ไม่ได้เรียน บางคนก็มา บางคนก็ไม่มา ในหมู่บ้านผมชักชวนมาได้สัก 3 คนแล้วครับ เป็นรุ่นพี่ที่เรียนเทคนิค ก็ภูมิใจ ผมไม่เคยชวนใครอย่างนี้ ดีใจที่พี่เขากล้ามากกับผม”

- **มาค่าย 21 วัน ที่บ้านสนับสนุนหรือไม่**

“การมาค่าย 21 วัน ที่บ้านผมก็สนับสนุนครับ เพราะว่ามากับ อบต. ปลอดภัย ได้ความรู้ ได้บทเรียน ได้แนวทางชีวิต และพอมารู้ได้ประมาณ 1 อาทิตย์ พ่อแม่ ก็คิดถึง ก็บอกว่าโทรหาบ้าง ผมก็ใช้เวลาว่างโทรหาครับ กลับไปก็จะบอกกับ เขาว่ากลับมาแล้วไม่ต้องเป็นห่วงครับ เรื่องในค่ายก็จะเอาไปเล่าทุกเรื่อง ตั้งแต่ มาวันแรก เริ่มปรับตัวเข้ากับคนอื่น เริ่มเรียนรู้ คิดเป็น การเปลี่ยนแปลงของเรา ครับ”

- **สิ่งที่จะกลับไปทำต่อ**

“จะกลับไปทำต่อคือชวนรุ่นพี่ที่ไม่ได้เรียนหรือเรียนๆ ออกๆ ชวนแกมมาร่วม กิจกรรมกับ อบต.บ้าง”

- **ความไม่ฝันในอนาคต**

“อนาคตผมอยากเป็นล่ามแปลภาษาญี่ปุ่น ผมชอบภาษาญี่ปุ่น ชอบอ่าน การ์ตูน เวลาอ่านการ์ตูนมีภาษาญี่ปุ่น อ่านไม่รู้เรื่อง ก็คิดว่าถ้าเรารู้ภาษาญี่ปุ่น มันก็ง่ายต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น คิดว่า จบ ม.6 พี่บอกว่าจะให้ไปเรียนต่อ มหาวิทยาลัยที่เรียนด้านภาษาครับ แล้ววันหยุดของมหาวิทยาลัยก็จะให้ไป

เรียนพิเศษเรียนภาษาญี่ปุ่น ตอนนี้ก็มีเรียนด้วยตัวเองบ้างครับ ดูหนังญี่ปุ่น ที่มีซับไทย ผมก็จะฟังแล้วอ่านซับไทยดูว่าเป็นอย่างไร” #

"อนาคตผมอยากเป็นล่าม
แปลภาษาญี่ปุ่น ผมชอบ
ภาษาญี่ปุ่น"